

MAGNUS SĒI MARTINI,
 DICTUS A DOMINO ENNODIO.
 Cum gesta Martini loquor,
 Nil laude dignum inuenio.
 diuise uirtus omnibus
 unum coacta pretertulit.
 Labore magno martyr est,
 uictore carnis spū.
 hoc est triumphus proximū,
 sibella calcant intima
 per dente uires cor pore.
 res fixa constat lacureis,
 sublimat hostem mentium,
 qui uota membrorum fūdē.
 hic fontis ignem nesciens,
 calore feruebat di.
 undis uapore iungtus est,
 xpō dēcatus actibus.
 qua ueste nudum tōxerat,
 hac rē nitebat aetheris
 sordente panno adquiretur,
 quod fulgē astrorum globus.
 quæ iustitæ commutatio,
 astrum rependit indigens,
 et regna mendicus parat.
 mox scæne uitæ contigit
 de plebe luscit demonum.
 luscit fauillis surgere,
 uixere tactu funera,
 flagella passus est libens,
 quibus coronam negat.
 Compulsus ad amplexum,
 uotum repugnans induit,
 quod scæa compleuit fides.

• fime. felicit. •

MAGNUS SĒI DIONYSII,
 DICTUS A DOMINO ENNODIO.
 Dionysio xps dedit
 quod bella, tot uictorias.
 Scul piorum cuius est,
 urbis supernae particeps.
 Constantius uatem loco
 quondam tyrannus sepulit.
 Non cessit iste turpido,
 Creuit periculis fides.
 hoc scæa die professio,
 te pena tūdit prosperis
 optata mercaris mado
 persistet orator adiuuans,
 Lux hæc negundo ceditur.
 O quam beata aduersitas,
 Si sic triumphant scules,
 nihil uerendo martyre
 Confessor ille desinat.
 Dispersæ mors quos adficē
 ad uota mortis euolunt,
 Nil lentæ per dæ coctio,
 Innotet lucente abditæ.
 Ut uide funus mæror est,
 Velox medellæ transitus,
 ris dē furorem principis.
 fide manente cursitans,
 fixus per orbem ducitur.
 Quæ sol coruscet acrior,
 Negans bibendi copiam,
 à te tremende sumimus
 Ceu nostræ quæ remunerat.
 Tu mitte scæa poscere
 quod ipse nobis conferat.

• fime. felicit. •